

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Mariani Lectoris & Iacobi Diaconi, Ex eo quod reperitur
fidelissimè conscriptum, à quodam teste oculato, que[m] Episcopum fuisse
C. Baron. censet. Coronati autem sunt anno Incarnati ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

404 MARTYR. SS. MARIA. & IACOBI.
præclarius aucta sunt; prorsus ut eximiam vir-
ginis sanctitatem, omnibus eò confluentibus no-
tissimam facerent.

MARTYRIVM SS. MARIANI LECTO-
ris & Iacobi Diaconi, Ex eo quod reperitur fide-
lissimè conscriptum, à quodam teste oculato, qui
Episcopum fuisse C. Baron. censet. Coronati
tem sunt anno Incarnati verbi 262. Dionysij Ro-
ma: Pont. 2. Valerian. & Gallie: Imp. 8.

C Baron to.
2. Annal.

30. Aprilis.

Colonia
Cirthensis.

CVM pari socioque comitatu viam Nuni-
diam versus ingressi essemus. & ad locum
qui appellatur Muguas, cui Cirthensis Co-
loniæ suburbana est vicinitas, venissemus, ubi
diaboli rabies ad tentandam iustorum fidem a-
criter sæuiebat, Marianus & Iacobus beatiissimi
martyres, ad ipsum coronæ locum intrepide ve-
stigia direxerunt. Cruenti & cæcati Præsidis fu-
ror, per militares manus omnes Christo dilectio-
requirebat: & incredibili quadam crudelitate
insania multatos, iam antè exilio retraheretur,
eorumque ut se sanguine inebriaret, avidis fac-
cibus anhelabat.

Agapius &
Secundinus
Episcopi
quos Mar-
tyrologia
habet. 9.
Aprilis.

Hec cum di-
cat auctor,
fratres que
Episcopos
nominet,

In his Agapius & Secundinus antistites ambrosii
firmissimo inter se ac individuo planè societatis
vinculo coniuncti. alter etiam carnalis contine-
ntiæ sanctitate eximius, à certamine ad certamen
aliud euocati sunt: ut qui captiuos à seculi pompis
in obtinendo Christi nomine subegissent, et
iam mortis aculeos consummatæ fidei virtute
calcarent. Contigit autem ut fratres Agapius
& Secundinus, ex illustri sacerdotio martyres
gloriosi, in eo transitu, quo ad beatum passionis
sue prælium, Præsidis quidem temporanea po-
testate

testate, sed
inierim d
inerat gra
dis & pra
quod ipsi
nassent, ni
ratione fese
taque dile
emplis, tra
tamen pau
gebant, ad
sermonib
cobum ex
credibili
querent. C
ne sanè gl
recentissi
violenta
Et quid
niam trah
quentes, c
tarentur,
gaudio pr
in fortissi
ducuntur
rosis duri
litem, iust
tis in aux
Cirthens
quibus co
ceratione
virtute fi
erat, & ia
euicerat,
quoque
testate

estate, sed Christi electione pergebant, nostrum interim dignarentur hospitium. Quibus tantus inerat gratiæ & viuificationis spiritus, ut tam sanctis & præclaris Dei testibus parum iam esset, quod ipsi martyrio preciosum sanguinem destinaissent, nisi etiam alios martyres fidei suæ inspiratione fecissent. Horum tanta fuit charitas, tantaque dilectio, ut licet tacitis insitæ virtutis exemplis, fratrum fidem satis superque extruerent; tamen paucis illis diebus, quibus nobiscum degebant, ad eò nostrum omnium mentes diuinis sermonibus inflammant, ut Marianum & Iacobum exemplo & magisterio suo dispositos, incredibili quodam martyrij amore ebrios relinquerent. Cum enim biduum ab eorum certamine sanè glorioso fluxisset, nos qui in villa relictæ recentissima gloriæ vestigia ingredi parabamus, violenta manu ad id certamen requisiti sumus.

Et quidè cum à Muguis in Cirthensem Coloniã traheremur, Marianus & Iacobus ponè sequentes, cum nos exultantiùs ad cõstantiam hortarentur, se quoque Christianos esse liberiori gaudio prodiderunt. Mox igitur interrogati, cum in fortissima Christi confessione perstarent, deducuntur in carcerem. Tunc attentantur numerosis durisque cruciatibus, per stationarium militem, iustorum piorumque carnificem, adhibitis in auxilium crudelitatis eius centurionum & Cirthensium magistratibus, tanquam fides eorũ, quibus corporis cura vilis erat, membrorum laceratione frangeretur. Et quidem Iacobus, qui in virtute fidei magno excelsoque animo præditus erat, & iam antè infestationes variæ persecutionis euicerat, se nõ modò Christianum, sed Diaconũ quoque esse confessus est; quem proci-

quos suscepit hospitio se quoque Episcopum fuisse prodidit.

Marianus & Iacobus ducuntur in carcerem & dicitur torquentur. Erant stationarij apparatus qui certis locis dispositi, ex orientes tumultus ac rixas comprimerent, quidque ubique ageretur, refectio defertent & carnifices etiam interuenirent.

VIRTU

virtute secutus Marianus, se Lectorem esse excla-
mauit. Hinc furor carnificum vehementius in-
census, noua atrocioraque exquisiuit supplicia.
Et quidem Marianum extremis pollicum apici-
bus suspenderunt, addita pedibus immani pondus
mole, vt discordantibus poenis totius corporis
compago solueretur. Sed Marianus quam concussis
lateribus, diuulsus visceribus & compagine planè
resoluta, immani apateretur, mente tamen
imperterritus constitit, profusus victa torquentium
feritate, nouo triumpho extans ad carcerem
reduceretur; vbi cum Iacobo & reliquis fratribus,
gaudium victoriae Domini frequenti oratione
celebrauit.

In carcere autem non sine mirificis visionibus
commorati, tandem in publicum protrahuntur,
vt eo Cirthensum magistratus eulogio confessionis
suae honoratos, transmitteret cum parte damnationis
ad Praesidem. Et ecce vnus est circumstantibus
nostris omnium in se gentilium conuersus oculos,
quod iam per gratiam proximae confessionis, Christus
in ore eius & facie relucebat. Cumque ex eo
turbulentis & feruentibus animis quaereretur, an
eiusdem & ipse esset religionis, rapit tam dancem
promptissima confessione contentum. Sic eulogijs
suis beati martyres, plures testes, dum ipsi ad
martyrium parantur, acquirunt: & iam transmissi
ad Praesidem, negotiosum ac difficile iter cum
voluntate properauerunt. Tunc eos Praesidi
admotos, iterum Lambertinus carcer accepit. Hac
enim sola apud Gentiles hospitia iustorum. Interim
per dies plurimos rabies insipientis Praesidis, tam
multis Iacoborum occupabatur vulneribus: quod ad
Iacobum & Mariannum, clericorumque victimam
peruenire non

Adiicitur Confessor
numerosus
tyrum.

Hospitia
Christiano-
rum carceres.

non poterat
gradus, ar-
tis separa-
suis putar-
Ergo c
milites ca-
tulium cee-
de perfun-
victoria. T
suo consu-
qui & ipse
Antonia,
diligebat
secu & ill
tulerat m
am: Quid
istis ergo
cundam
quit, noce-
nes alios
sis carcer-
ria plenu
& Marian
& charita
puer, qu
ante trid
lo circum
simam p
dete & e
nabitur C
tio. O ver
mino ne
larga be
staturus
Dies

non poterat. Nam ita inter se nostrae religionis gradus, artifex saeuicia diuiserat, ut laicos a clericis separatos, tentationibus seculi, & terroribus suis putaret esse cessuros.

Ergo charissimi nostri & fidelissimi Christi milites caeterique de Clero, contristari aliquantulum coeperunt, quod laicis certaminis sui laude perfunctis, seruaretur sibi tam lenta & sera victoria. Tunc Agapius, qui iam dudum martyrio suo consummatae fidei sacramenta perfecerat, qui & ipse, cum pro puellis duabus Tertulla & Antonia, quas sibi charissimas ad vicem pignorum diligebat, repetitis frequenter precibus oraret, ut secum illae Dei dignatione martyres fierent, re-

Nota multa
eadem Chri-
stianorum.

Agapius
martyr.

tulerat meritorum suorum tali reuelatione fiduciam: Quid assidue petis, quod vna oratione meruisti? Ergo Agapius, agenti Iacobo in carcere secundum quietis tempus apparuit. Nam ipsa, inquit, nocte Agapium nostrum videbam, inter omnes alios laetorem, quos vna nobiscum Cirthen- sis carcer incluserat, solenne quoddam & laetitiae plenum celebrare conuiuium. Quod cum ego & Marianus, quasi ad Agapem spiritu dilectionis & charitatis taperemur, occurrit obuius nobis puer, quem constabat esse alterum ex geminis ante triduum cum matre passis, corona rosea collo circumdatus, & manu dextera palmam viridissimam praeferebat. Et quod properatis inquit? Gaudete & exultate, cras enim & ipsi nobiscum coenabitis. O Dei magna in suos, & praecleara dignatio. O vere paterna pietas, in Christo IESU Domino nostro, qui dilectis suis & indulget tam larga beneficia, & clementiae suae munera praestaturus ante declarat.

Agapius ap-
paret Iaco-
bo in carce-
re.

Gemini cum
matre passis.

Dies a visione primus illuxerat, & iam promissis

Cc 4

Baptismus
sanguinis &
fluminis.

missis Dei, sententia Præsidis seruirebat: quæ Marianum & Iacobum & cæteros clericos, tandem patriarchis cum gloria redditos, è pressuris seculi sententia animaduersionis emisit. Et perducti sunt ad coronæ locū, qui riparum collibus hinc inde sublimis, media fluminis conualle subfederat, sed & spectaculo erat celsa vtrinque altitudo aggeris. Aluēs ipse medio sinu fluorem beati sanguinis hauriebat. Nec deerat vtriusque sacramenti genus, cum & baptizarentur suo sanguine, & lauarentur in flumine.

Mira tunc vbi cernere posses, & exquisita compendia sæuendi. Nam cum manum carnificis gladiumque ipsum, tot ceruicibus debitum, numerosus iustorum populus vrgeret, artificis feritas dispositas agminum series in ordinem dirigebat, scilicet vt sacrilegi percussoris ictus, velut impetu quodam furoris pia colla percurreret. Deinde, vt nè expectabile fieret cruentum illud & barbarum ministerium, hanc sibi expeditionem sce' eris inuenit. Nam si vno in loco percussurus ipse consisteret, immensam struem corporum cumulus aceruaret, & ipsum denique spatium tâta strage completus alueus denegaret. Tunc oculis sub ictu ferri de more velatis, nullę tamen aciem liberę mentis clausere tenebrę, sed largus atque inestimabilis splendor immensę lucis adfuit. Nam plerique cum proximis atque assistentibus sibi fratribus, quamuis in visum carnalis aciei pars non pateret, videre se tamen & mira quædam loquebantur, quod sibi appareret equi desuper, niueo colore candentes, quibus adherentur iuuenes candidati. Nec desuere ex eodem martyrum numero collegarum quidam, qui reuelatione attestarẽur auribus, & ex auditu equo-

Postremæ
siones ostē
sæ martyri-
bus.

equorum
& Marian
fidenter a
sanguinis
de celi ia
tem, fam
cruciant
tilibus in
tribus vig
ficum pra
iustis Dei
ocasio. E
ni mater
ra de filio
quæ tale
batur in
in ipsa c
tas relig
beatam d
a tanti v
sic vteri
Dei omni
cordia, q
gratiz d
redempt
tione po
terna in
hoe ipse
dimus, c
cula fec
Satis
seruare
scripsit
fidelibu
ad quar

egorum fremitus ac sonos recognoscerent. Ibi
 & Marianus prophetico spiritu, iam repletus,
 fidenter ac fortiter prædicabat proximam iusti
 sanguinis ultionem, variaque seculo plagas, vel
 de cæli iam culmine minabatur luem, captiuita-
 tem, famem, terræque motus, cynomiæ venena
 cruciantia. Qua prædicatione, non tantum Gen-
 tilibus insultabat fides martyris, sed etiam fra-
 tribus vigorem æmulandæ virtutis, & quasi clas-
 sicum præcinebat, ut inter tantas sæculi plagas,
 iustis Dei tam bonæ atque piæ mortis raperetur
 occasio. His peractis, Machabæico gaudio Maria-
 ni mater exultans, & passione perfecta iam secu-
 ra de filio, non illi tantum coeperat, sed & sibi,
 quæ tale pignus ediderat, gratulari. Complecte-
 batur in filij corpore suorū viscerum gloriã, &
 in ipsa cervicis vulnera, frequens osculum pie-
 tas religiosa figebat. O te meritò Mariani, ò te
 beatam & filio tuo matrem & nomine. Quis in
 ea tanti vocabuli foelicitatem credat errasse, quã
 sic veri sui foetus ornauit? Inæstimabilis verò
 Dei omnipotentis & Christi eius in suos miseri-
 cordia, qui fidentes in suum nomen, non solum
 gratiæ dignatione confortat, sed & sanguinis sui
 redemptione viuificat. Nam quis digna æstima-
 tione possit eius beneficia metiri, qui in hoc pa-
 terna indulgentia semper operatur, ut in nos &
 hoc ipsum quo Dei nostri sanguine rependi cre-
 dimus, conferatur. Cui gloria & imperium in se-
 cula seculorum. Amen.

Satis apparet, Auctorem huius certaminis, dū
 seruetur in carcere cum alijs martyribus, hæc
 scripsisse, ac sic fideliter memoriæ commendata
 fidelibus tradidisse, ac demum optatam diu, &
 ad quam tantoperè inhiabat, coronam martyrij
 fuso,

De hac Ma-
 riani pro-
 phetia, vide
 infra in fin.

Matris Ma-
 riani virilis
 animus.

Beata enim
 ipsa appel-
 lebatur.

visio de cla
de Romani
exercitus.

fuso sanguine percepisse.

Nam clades per visum ostensas, & à Mariano generatim expressas, si auctor superuixisset, eas iam contigisse vidisset, ac proinde quid portendisset illa candidatorum acies equitum, visa & audita à sanctis martyribus, facile expressisset. Nempè immensam illam cladem, quæ hoc ipso anno, non post multum temporis à nece martirum est subsecuta; cum Roma. exercitus à Peris est profligatus, cum & miserando modo, ac plene infelicissimo (quod numquam antea accidit) nec per multa post secula euenisse reperitur. Valerianus Imperator, captiuus ductus est à Peris, vile mancipium factus. Item ciuiles illas ingratas vndiq; turbas; triginta tyrannos, tam immaniter, tamque ferociter diuersis in locis ex improviso sub Gallieni Imperio emergentes, atq; Rempubl. pessumdantes; Barbarorum irruptiones, terræ motus, hiatus, terræ, maris effusionem, pestilentiam, aliosque infeliciss. casus, qui sequenti anno Romanum Imperium dirissime exagitare cœperunt.

MARTYRIVM S. MAXIMI, QVI PAVLVS
passus est Ephesi, Asia ciuitate, circa annum
Christi Domini 254, sub Decio Imp. teste C. Baro-
ronio tom. 2. Anna. Ex actis, vt videtur, publicis,
qua proconsularia dicebantur, desumptum.

30. Aprilis.

Decreta De-
cij Impera-
toris.

DECIVS Imperator, volens profligare Chri-
stianorum legem, promulgatis per orbem
vniuersum decretis, statuit vt Christiani
oës, relicto Deo viuo & vero, demonijs sacrificare-
rent: qui verò id recusarent suppliciorum atrocitate
necarètur. Quo tempore Maximus, homo quidè
plebeius, sed eximia pietate præditus, palam se
Christi